

Исаія: «яко овча на заколеніе веде ся; — «и яко агнецъ непороченъ, прямо стригущаго его безгласснъ, тако не отверзаетъ усть своихъ; — во смиреніи его судъ его взялся»; — родъ же его кто исповѣсть?»

Като священикъ жъртвува така прообразователно искупителнаго Агнца, діаконъ стои правъ до него и, държащъ въ ръкътъ Орапътъ, повтаря, при всѣко едно вдалбаваніе на копіето: «Господу помолимся».

Наконецъ, священикъ влага за петый пѣтъ св. копіе отъ странж на дѣснѣтъ часть на хлѣбътъ да бы така извадилъ назначенѣтъ